

Δ. Θεοτοκοπούλου.

* Η ξασις του τυφλού.

ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ *)

Και ἡδη ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἔξειρεύνησιν τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ καλλιτεχνικῆς τοῦ Ἑλληνος δράσεως, ητις διαιρεῖται εἰς δύο διακεκριμένας πειρίδους, ἑξ ὅν ἡ μὲν ἀρχεται ἀπὸ τῆς εἰς Τολέδον ἀφξεως τοῦ Θεοτοκοπούλου μέχρι τοῦ ἔτους 1590, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τοῦ θανάτου του· καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἡκολούθησε κατὰ τὸ πλειόν τοις τινῶν παρασλαγῶν ὡς πρὸς τὸ σκοτεινὸν τοῦ χρωματισμοῦ καὶ τὴν ἐπιμήκυνσιν τῶν προσώπων, τῶν ἐν τοῖς πίναξι του εἰκονιζομένων, τὴν ἐν Ἰταλίᾳ τεχνοτροπίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον καὶ ἴδια κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του ἡ τεχνοτροπία αὔτη μετετράπη εἰς παράδοξον καὶ ἐνίστη ἀλλόκοτον νεωτερισμόν, προμηνύοντα ἀμυδρῶς τὴν κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους σχολὴν τῶν extra impressiōnistes ζωγράφων, οἵτινες καὶ διὰ τοῦτο, ἐν Γαλλίᾳ μάλιστα, θεωροῦσι τὸν Θεοτοκόπουλον ὡς τὸν μέγιστον διδάσκαλον καὶ τὸν πρόδρομον τῆς οὐχὶ κατὰ πάντας ἀξιούλου ἔξελιξεως ταύτης τῶν ὥρσιων τεχνῶν.

Ο χρόνος τῆς εἰς Ἰσπανίαν μεταβάσεως τοῦ Θεοτοκοπούλου δὲν είναι ἀσφαλῶς ἔξηχισθωμένος, ἀλλὰ τὸ βεβαιότερον είναι ὅτι οὗτος συμ-

πίπτει πρὸς τὸ ἔτος 1576, ἡ δὲ αἰτία, ητις ὥθησεν αὐτὸν νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν Ρώμην, ἀποδοτέα κατὰ τίνας μὲν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἐν Τολέδῳ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δομηνίκου, κατ' ἄλλους δὲ εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν πρὸς κτῆσιν εὐρυτέρας φρήμης ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἐνθα διασιλευε Φιλίππος ὁ Β' *) ὃστις ἐθεωρεῖτο ὡς προστάτης τῶν νέων καὶ δοκίμων καλλιτεχνῶν.

Οὕτω ἐν ἔτει 1577 εὑρίσκομεν τὸν Θεοτοκόπουλον ἐν Τολέδῳ ζωγραφιζόντα τὸ είκονοστάσιον (retablo) τοῦ Ἀγ. Δομηνίκου τοῦ παλαιοῦ καὶ περατοῦντα αὐτὸ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, ἀμέσως δὲ μετὰ τοῦτο ἐκτελοῦντα τὸν ὕστερον πίνακα τῆς Ἀναλήψεως τῆς Θεοτόκου, ὃστις ἀφοῦ μετέλλαχεν ικνούς κτήτορας, κοσμεῖ ἡδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1908 τὴν αἰθουσαν τοῦ ἐν Σικάγῳ Καλλιτεχνικοῦ Ἰνστιτούτου.

Τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ἔργα είναι καὶ ἔξης εἰκόνες τοῦ Θεοτοκοπούλου «ἡ Ἀγία Τριάς» εὑρισκούμενη εἰς τὸ Μουσεῖον Prado τῆς Μαδρίτης ὁ Ἀγιος Βερνάρδος ἐν τῇ πινακοθήκῃ τοῦ κ. P. Cheramy ἐν Παρισίοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τοῦ

1) Φιλίππος ὁ Β'. νιὸς τοῦ Λύτοκράτορος Καρόλου Ε' καὶ τῆς Ἐλισσάβετ τῆς Πορτογαλλίας (1527—1598).